

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 492

гр. София, 18.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: Иван Стойчев
Карамфила Тодорова

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Снежана Душкова Въззивно частно
наказателно дело № 20221000601188 по описа за 2022 година

С определение на Софийски градски съд постановено по н.ч.д. № 4126/2022 г. по описа на съда, на основание чл.457 НПК е приета за изпълнение присъда от 20.01.2021 г по дело С.С. № 1121/2020 от Съд № 1 в Аландур, Република Индия, с която българският гражданин Н. К. Б. е осъден на лишаване от свобода за срок от три години за престъпление съответстващо на чл. 244 ал.2 НК, чл.243 ал.2 т.3 НК, чл.246 ал.3 НК, чл.249 ал.1 НК и чл.249 ал.1 вр чл.18 НК от НК на РБ . На основание чл.457,ал.5 НПК от наказанието лишаване от свобода е приспаднато времето, през което осъденият е бил в предварителен арест, в лагер и е изтърпявал наказание лишаване от свобода в Република Индия , както и времето, през което е бил задържан след трансфера му в Република България до влизане на определението в сила.

Срещу определението е депозиран протест от Софийска градска прокуратура с релевиращи доводи за незаконосъобразност ,като се твърди, че определението е неправилно в частта, с която е приспаднато времето на задържането на българския гражданин през периода през който той е бил задържан в Специален лагер в Тричи-Индия.

На основание чл.327 НПК е проведено разпоредително заседание и делото насрочено за разглеждане.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят от Апелативна прокуратура поддържа изложените в писмения протест доводи.

Осъденият и упълномощеният му защитник излагат съображения за неоснователност на протеста и молят определението на СГС да бъде

потвърдено.

СОФИЙСИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като обсъди доводите на страните и провери изцяло правилността на постановения съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК намира за установено следното:

Решаващият съд е спазил закона и правилно е разрешил всички обстоятелства свързани с трансфера. В процедурата по чл.457 НПК българският съд не прави собствена правна оценка на приетите от чуждестранния съд факти, а се ръководи единствено от формулировката на престъпния състав така, както е разписана от законодателя в наказателния кодекс на Република Индия, като преценява сходството ѝ с норма от българския НК. Необходимо е да се констатира само съответствие между обективните признаци от състава на престъплението, за което българският гражданин е осъден в чуждата страна със състав на престъпление от българския НК, без да е необходимо да е налице пълна идентичност между двата престъпни състава. Видно от диспозитива на присъдата на индийския съд, българският гражданин е признат за виновен и осъден на наказание лишаване от свобода за срок от три години за извършено престъпление по чл.120(Б), чл.420, 465, 467, 468 вр чл.471 от НК на Индия вр чл.34 от НК на Индия и чл.14 (б) от Закона за чужденците от 1946 г и чл.бб-С вр чл.43 от Закона за информационните технологии от Наказателния кодекс на Република Индия. Изводите, до които е достигнал решаващият съд относно кореспондиращия престъпен състав по българския наказателен кодекс на този, за който е осъден Н. К. Б. в Република Индия са правилни, а именно съответстващи на престъпление по чл. 244 ал.2 НК, чл.243 ал.2 т.3 НК, чл.246 ал.3 НК, чл.249 ал.1 НК и чл.249 ал.1 вр чл.18 НК от НК от НК на Република България.

По отношение на изложения в протеста довод , че неправилно е приспаднато времето, през което осъденият е бил задържан в лагер обосновано решаващият съд е приел, че са налице основания по националното право да се извърши приспадане от общо определеното наказание от 3 години "лишаване от свобода" не само с предварителното наказателно задържане в Индия (преди и след постановяване на присъдата), но и със задържането в мигрантския лагер и макар по индийското право това задържане да не е наказателно задържане и да не се приспада от определеното наказание, по българското право това задържане е тясно свързано с наказателния процес и поради това следва да се приспадне. Именно поради спецификата на това задържане- в лагер за мигранти с цел експулсиране и неговата обвързаност с наказателния процес, по който е осъден българският гражданин, то времето на задържането му следва да бъде приспаднато. Изпълнението на наложеното наказание след трансфера се подчинява изцяло на националното законодателство и по силата на ТР №3/2013 год. на ОСНК на ВКС (правно основание да се приложи по-благоприятният български закон) българската държава има правото да извърши самостоятелна преценка относно пребиваването на осъденото лице в лагера в Тричи в насоката, приета от СГС-задържане като форма на предварителен арест, като изложените мотиви се възприемат изцяло и от

въззивната инстанция. В този смисъл и протеста се явява неоснователен.

Водим от горното Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

Потвърждава определение на Софийски градски съд постановено по н.ч.д. № 4126/2022 год.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____